

„Aș fi vrut să-i spun mai multe atunci, dar, deși știam ce vream, nu aveam gândurile limpezi, nu izbuteam să mă exprim. Când scriu însă acum e cu totul altceva. E foarte ciudat cât mă ajută scrisul să gândesc. Spun lămurit: să gândesc. Până aștern o frază pe hârtie, alta se formează, de la sine, în minte, adâncind-o pe cea dintâi. Când sunt în fața cuiva, nici nu pot să gândesc ca lumea, întocmai ca în liceu, când știam lecția foarte bine, dar dacă mă scotea la tablă, din cauză că eram în fața tuturor, din pricina profesorului, nu mă puteam concentra și deci nu puteam să gândesc.

Căci e îngrozitor să gândești în fața tuturor... cum nici încă altceva nu se poate face cu martori, ca la examen. Am fost unul dintre cei mai proști elevi ai liceului Lazăr, și au trebuit multe intervenții ca să trec. Prin urmare, nici lui Ladima nu i-am spus ceea ce acum îmi apare foarte lămurit. Găsesc, împotriva convingerilor obicinuite, că tocmai a nu urma „moda”, adică a nu fi îmbrăcat ca toată lumea, e o dovadă de vanitate puerilă... Cei care vor să fie individuali în îmbrăcăminte, tocmai ei se fac vinovați de lipsă de modestie... Trebuie să ai o astfel de înfățișare, ca să nu te deosebești niciodată din jurul tău... Câteodată mă gândesc pe mine însumi și mă simt, așa din senin, umflat în pene. E impresionant ce idee înaltă trebuie să aibă un om tânăr despre capul lui cu barbă... Eu, de câte ori văd unul, așa, impozant, îl și rad în gând, iar rezultatul, imaginea realizată astfel, mă amuză enorm. De aceea, când Ladima a vorbit de vanitatea puerilă a modei, îmi venea să-i spun că mai curând mi se părea puerilă vanitatea asta a mustății lui imperiale, care atrăgea luarea-aminte, acum când eram cu el în restaurant. Dealtfel, tocmai poeții care disprețuiesc moda sunt cei care caută să se deosebească prea des printr-o înfățișare prea personală, pe care unii o afișează ca pe o firmă indiscretă.”

(Camil Petrescu - *Patul lui Procust*)

1. Scrie câte un sinonim pentru lexemele:

vanitate - *realizată* - *indiscretă* - *impozant* - **4p.**

2. Propune câte un echivalent semantic pentru locuțiunile următoare:

a face rost - *a lua la rost* **2p.**

3. Construiește două enunțuri care să ilustreze polisemia verbului *a se purta*.

4p.

4. Stabilește tema primului paragraf și precizează un motiv care o evidențiază.

Tema –

Un motiv –

5p.

5. Numește trăsătura unei categorii sociale sau chiar a societății, sugerate de personajul-narator în al doilea alineat. Exemplifică prin două structuri selectate din text.

5p.

6. Menționează ce rol are scrisul pentru personajul-narator și transcrie secvența care demonstrează acest fapt.

5p.

7. Comentează, într-un text coerent, afirmația: „... e îngrozitor să gândești în fața tuturor”.

5p.

8. Comentează, în spațiul rezervat, titlul romanului, raportându-l la toate planurile narrative, opiniile / convingerile personajelor.

12p.

9. Prezintă un portret al personajului-narator, respectând parametrii:

- ☐ starea socială a personajului, poziția în societate **4p.**
- ☐ atitudinea a două personaje din roman față de personajul-narator **4p.**
- ☐ comentarea a două trăsături de caracter dominante ale personajului **4p.**
- ☐ stabilirea, prin două argumente, a tipului uman reprezentat de personaj **4p.**

16p.